

Asia C-188/24

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

7.3.2024

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Conseil d'État (Ranska)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

6.3.2024

Kantajat:

WebGroup Czech Republic, a.s.

NKL Associates s.r.o.

Vastaajat:

Ministre de la Culture

Premier ministre

**CONSEIL D'ÉTAT (YLIN
HALLINTOTUOMIOISTUIN,
RANSKA),**

joka ratkaisee
riita-asian

[– –]

**WEBGROUP CZECH
REPUBLIC -YHTIÖ ym.**

[– –]

1 Menettelyssä nro 461193 Webgroup Czech Republic -yhtiö vaatii lyhyessä kannekirjelmässä, täydentävässä kirjelmässä, vastauskirjelmässä ja kolmessa

uudessa kirjelmässä, jotka kirjattiin 7.2., 9.5. ja 21.11.2022, 7.9. ja 5.12.2023 ja 19.1.2024 Conseil d'État'n riita-asiainosaston kirjaamossa, että Conseil d'État

1) kumoaa 7.10.2021 annetun asetuksen nro 2021-1306, joka koskee sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla pyritään suojelemaan alaikäisiä pääsystä pornografista sisältöä tarjoavalle verkkosivustoille (décret n° 2021-1306 du 7 octobre 2021 relatif aux modalités de mise en œuvre des mesures visant à protéger les mineurs contre l'accès à des sites diffusant un contenu pornographique), toimivallan ylittämisen perusteella

2) [–]

Kantaja väittää, että asetuksessa, jonka se riitauttaa,

– on tehty muotovirhe, koska siitä tai sen oikeudellisen perustan muodostavasta 30.7.2020 annetusta laista ei ole ilmoitettu Euroopan komissiolle ja Tšekin tasavallalle tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan mukaisesti

– ei ole käytetty oikein annettuja toimivaltuuksia, koska siinä ei ole täsmennetty niiden ratkaisujen luonnetta, jotka on pantava täytäntöön alaikäisten pääsyn estämiseksi internetissä oleviin pornografisiin sisältöihin

– loukataan unionin oikeudessa vahvistettuja oikeusvarmuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, rikotaan vuonna 1789 annetun ihmisoikeuksien ja kansalaisoikeuksien julistuksen 16 artiklaa sekä loukataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklassa taattua oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaa oikeutta ja kyseisen yleissopimuksen 10 artiklassa taattua sananvapautta

– ei noudateta 8.6.2000 annetun direktiivin 2000/31/EY tavoitteita, koska siinä veloitetaan toteuttamaan tiettyä yleisesti kuvailtua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää koskevia yleisiä ja abstrakteja toimenpiteitä, joita sovelletaan erotuksetta kaikkiin kyseisen ryhmän palvelujen tarjoajiin.

Ministre de la Culture (Ranskan kulttuuriministeri) vaatii kanteen hylkäämistä kahdessa vastinekirjelmässään, jotka kirjattiin saapuneiksi 9.9.2022 ja 9.1.2024. Hän väittää, että kantajana olevan yhtiön esittämät kanneperusteet ovat perusteettomia.

Premier ministre (Ranskan pääministeri) ilmoitti vastinekirjelmässään, joka kirjattiin saapuneeksi 10.1.2024, yhtyvänsä Ministre de la Culturen huomautuksiin.

Osez le féminisme!- ja Mouvement du Nid -nimiset yhdistykset vaativat kanteen hylkäämistä kahdessa väliintulokirjelmässä, jotka kirjattiin saapuneiksi

15.11.2022 ja 7.3.2023. Ne väittävät, että niiden väliintulo on hyväksyttävä ja että kannekirjelmässä esitetyt kanneperusteet ovat perusteettomia.

Les effronté-E-S -niminen yhdistys vaatii kanteen hylkäämistä kahdessa väliintulokirjelmässä, jotka kirjattiin saapuneiksi 10.7. ja 20.9.2023. Se väittää, että sen väliintulo on hyväksyttävä ja että kannekirjelmässä esitetyt kanneperusteet ovat perusteettomia.

2 Menettelyssä nro 461195 NKL Associates s.r.o. -yhtiö vaatii lyhyessä kannekirjelmässä, täydentävässä kirjelmässä, vastauskirjelmässä ja kolmessa uudessa kirjelmässä, jotka kirjattiin 7.2., 9.5. ja 21.11.2022, 7.9. ja 5.12.2023 ja 19.1.2024 Conseil d'État'n riita-asiaosaston kirjaamossa, että Conseil d'État

1) kumoaa 7.10.2021 annetun asetuksen nro 2021-1306, joka koskee sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla pyritään suojelemaan alaikäisiä pääsiltä pornografista sisältöä tarjoaville verkkosivustoille, toimivallan ylittämisen perusteella

2) [–]

Kantaja väittää, että asetuksessa, jonka se riitauttaa,

– on tehty muotovirhe, koska siitä tai sen oikeudellisen perustan muodostavasta 30.7.2020 annetusta laista ei ole ilmoitettu Euroopan komissiolle ja Tšekin tasavallalle tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan mukaisesti

– ei ole käytetty oikein annettuja toimivaltuuksia, koska niiden teknisten ratkaisujen luonnetta ei ole täsmennetty, jotka on pantava täytäntöön alaikäisten pääsyn estämiseksi internetissä oleviin pornografisiin sisältöihin

– loukataan unionin oikeudessa vahvistettuja oikeusvarmuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, rikotaan vuonna 1789 annetun ihmisoikeuksien ja kansalaisoikeuksien julistuksen 16 artiklaa sekä loukataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklassa taattua oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaa oikeutta ja kyseisen yleissopimuksen 10 artiklassa taattua sananvapautta

– ei noudateta 8.6.2000 annetun direktiivin 2000/31/EY tavoitteita, koska siinä veloitetaan toteuttamaan tiettyä yleisesti kuvailtua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää koskevia yleisiä ja abstrakteja toimenpiteitä, joita sovelletaan erotuksetta kaikkiin kyseisen ryhmän palvelujen tarjoajiin.

Ministre de la Culture vaatii kanteen hylkäämistä kahdessa vastinekirjelmässään, jotka kirjattiin saapuneiksi 9.9.2022 ja 8.1.2024. Hän väittää, että kantajana olevan yhtiön esittämät kanneperusteet ovat perusteettomia.

Premier ministre ilmoitti vastinekirjelmässään, joka kirjattiin saapuneeksi 10.1.2024, yhtyvänsä Ministre de la Culturen huomautuksiin.

Osez le féminisme!- ja Le Mouvement du Nid -nimiset yhdistykset vaativat kanteen hylkäämistä kahdessa väliintulokirjelmässä, jotka kirjattiin saapuneiksi 15.11.2022 ja 7.3.2023. Ne väittävät, että niiden väliintulo on hyväksyttävä ja että kannekirjelmässä esitetyt kanneperusteet ovat perusteettomia.

Les effronté-E-S -niminen yhdistys vaatii kanteen hylkäämistä kahdessa väliintulokirjelmässä, jotka kirjattiin saapuneiksi 10.7. ja 20.9.2023. Se väittää, että sen väliintulo on hyväksyttävä ja että kannekirjelmässä esitetyt kanneperusteet ovat perusteettomia.

ottaa huomioon muut asiakirja-aineistoon sisältyvät asiakirjat,

ottaa huomioon

- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen
- 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY
- rikoslain (code pénal)
- [–]
- 30.7.2020 annetun lain nro 2020–936
- [–]
- [–]

sekä katsoo seuraavaa:

- 1 Jotta voidaan torjua alaikäisten yhä lisääntyvää altistumista pornografiselle sisällölle sekä tällaisesta altistumisesta heidän psykologiseen kehitykseensä kohdistuvia ja naisiin kohdistuvaan väkivaltaan liittyviä haitallisia vaikutuksia, perheväkivallan uhrien suojelemisesta 30.7.2020 annetulla lailla (loi du 30 juillet 2020 visant à protéger les victimes de violences conjugales) pyrittiin tehostamaan alaikäisten pääsyn sisältönsä mahdollistavien pornografisten sivustojen osalta rikoslain 227-24 §:n sellaisia säännöksiä, joissa on jo pitkään säädetty kolmen vuoden vankeusrangaistus ja 75 000 euron sakko ”väkivaltaisen, terrorismiin yllyttävän, pornografisen tai ihmisarvoa vakavasti loukkaavan tai alaikäisiä fyysisesti vaarantavien pelien pelaamiseen yllyttävän viestin valmistamisesta, siirtämisestä tai levittämisestä millä tahansa tavalla ja välineellä tai kaupan käymisestä tällaisella viestillä – – silloin, kun alaikäinen todennäköisesti näkee tai havaitsee viestin”.

- 2 Tätä varten 30.7.2020 annetun lain 22 §:ssä täsmennettiin ensinnäkin rikoslain 227-24 §:ää ja toistettiin tältä osin Cour de cassationin (ylin tuomioistuin, Ranska) vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan kyseisessä pykälässä määritelty rikos on tehty ”myös silloin, kun alaikäisen pääsy I momentissa mainittuihin viesteihin perustuu tämän pelkkään ilmoitukseen, jonka mukaan hän on vähintään 18-vuotias”.
- 3 Toiseksi kyseisen lain 23 §:ssä otettiin käyttöön menettely, jonka mukaan audiovisuaalisen ja digitaalisen viestinnän sääntelyviranomaisen (Autorité de régulation de la communication audiovisuelle et numérique, jäljempänä Arcom, Ranska) pääjohtaja voi todettuaan, että henkilö, jonka toiminta muodostuu verkkoviestintäpalvelun tarjoamisesta, antaa alaikäisille oikeuden tutustua pornografiseen sisältöön rikoslain 227–24 §:n vastaisesti, osoittaa kyseiselle henkilölle kehotuksen, jossa kyseinen henkilö velvoitetaan toteuttamaan 15 päivän kuluessa kaikki toimenpiteet, joilla voidaan estää alaikäisten pääsy laittomaan sisältöön. Jos henkilö, jolle kehoitus on osoitettu, ei noudata tätä määräystä, Arcomin pääjohtaja voi saattaa asian tribunal judiciaire de Paris’n (Pariisin alioikeus, Ranska) presidentin käsiteltäväksi, jotta tämä määrää, että kyseiseen palveluun pääsy ja palvelun luettelointi hakukoneissa tai hakemistoissa lopetetaan. Lain 23 §:ssä todetaan, että sen soveltamisedellytykset täsmennetään asetuksella. Tämän perusteella 7.10.2021 annetussa asetuksessa, joka koskee sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla pyritään suojelemaan alaikäisiä pääsystä pornografista sisältöä tarjoaville verkkosivustoille, täsmennettiin yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti Arcomin pääjohtaja voi panna täytäntöön lain 23 §:ssä säädetyn menettelyn.
- 4 Webgroup Czech Republic- ja NKL Associates s.r.o. -yhtiöt vaativat kahdessa kanteessa, jotka on yhdistettävä yhden ainoan ratkaisun antamiseksi, kyseisen asetuksen kumoamista toimivallan ylittämisen perusteella.

Osez le féminisme-, Mouvement du Nid- ja Les effronté-E-S -yhdistysten väliintulot:

- 5 Oikeusriidan kohteen ja luonteen huomioon ottaen Osez le féminisme-, Mouvement du Nid- ja Les effronté-E-S -yhdistykset osoittavat, että niillä on sääntömääräisen tarkoituksensa ja toimintansa perusteella riittävä intressi riidanalaisen asetuksen pysyttämiseen. Niiden väliintulot on siksi hyväksyttävä.

Riidanalaisen asetuksen epätasällisyyttä koskeva kanneperuste:

- 6 [– –] [Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin hylkää kanneperusteen.]

Oikeusvarmuuden periaatteeseen ja suhteellisuusperiaatteeseen, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan oikeuteen sekä sananvapauden vetoamista koskevat kanneperusteet:

- 7 [– –] [Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin hylkää kanneperusteet.]

8.6.2000 annettuun direktiiviin 2000/31/EY vetoaminen:

- 8 Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY 1 artiklassa säädetään seuraavaa: ”1. Tämän direktiivin tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varmistamalla tietoyhteiskunnan palvelujen vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä. / 2. Tällä direktiivillä lähennetään siinä määrin, kuin se on tarpeen 1 kohdassa tarkoitetun tavoitteen toteuttamiseksi, tietyt tietoyhteiskunnan palveluihin sovellettavia kansallisia säännöksiä, jotka koskevat sisämarkkinoita, palvelun tarjoajien sijoittautumista, kaupallista viestintää, sähköisessä muodossa tehtäviä sopimuksia, välittäjien vastuuta, käytännesääntöjä, tuomioistuinten ulkopuolella tapahtuvaa riitojen ratkaisemista, oikeussuojakeinoja ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.”
- 9 Kyseisen direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa: ”Tässä direktiivissä tarkoitetaan: – h) ’yhteensovitettulla alalla’ jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä asetettuja, tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajiin tai tietoyhteiskunnan palveluihin sovellettavia vaatimuksia riippumatta siitä, ovatko vaatimukset yleisluonteisia vai erityisesti tähän tarkoitukseen suunnattuja. / i) Yhteensovitettu ala kattaa vaatimukset, joita palvelujen tarjoajan on noudatettava: / - aloittaessaan tietoyhteiskunnan palvelun tarjoamisen, kuten pätevyyttä, lupaa tai ilmoituksen tekoa koskevat vaatimukset, / - jatkaessaan toimintaa tietoyhteiskunnan palvelun tarjoajana, kuten palvelun tarjoajan käyttäytymistä koskevat taikka palvelun laatuun tai sisältöön liittyvät vaatimukset, joihin kuuluvat myös mainontaa ja sopimuksia koskevat vaatimukset, tai palvelun tarjoajan vastuuta koskevat vaatimukset.”
- 10 Kyseisen direktiivin 3 artiklassa säädetään seuraavaa: ”1. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen alueelle sijoittautuneen palvelun tarjoajan tarjoamien tietoyhteiskunnan palvelujen osalta noudatetaan kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavia, yhteensovitettuun alaan kuuluvia kysymyksiä koskevia kansallisia säännöksiä. 2. Jäsenvaltiot eivät voi yhteensovitettuun alaan liittyvien syiden vuoksi rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen vapautta. – 4. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, joilla poiketaan 2 kohdan säännöksistä tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta, jos: / a) toimenpiteet / i) ovat tarpeellisia jollakin seuraavalla perusteella: / - yleinen järjestys, erityisesti rikosten ehkäisy, tutkinta, selville saaminen ja syytteenpano mukaan lukien alaikäisten suojeleminen ja erityisesti rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan yllyttämisen torjunta ja yksittäisiin ihmisiin kohdistuvat ihmisarvon loukkaukset, / - kansanterveyden suojeleminen, / - yleinen turvallisuus, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen, / - kuluttajansuoja, mukaan lukien sijoittajien suojeleminen; / ii) kohdistuvat tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun, joka vahingoittaa i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista tai joka vakavalla tavalla saattaa vaarantaa kyseisten tavoitteiden saavuttamisen; / iii) ovat oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin; / b) jäsenvaltio on ennen kyseisten

toimenpiteiden toteuttamista: / - pyytänyt 1 kohdassa tarkoitettua jäsenvaltiota toteuttamaan toimenpiteitä, eikä viimeksi mainittu ole niitä toteuttanut tai ne eivät ole olleet riittäviä, ja / - ilmoittanut komissiolle ja 1 kohdassa tarkoitettulle jäsenvaltiolle aikomuksestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tuomioistuimessa tapahtuvaan käsittelyyn eikä rikostutkintaan liittyviin toimenpiteisiin. – –”

- 11 Kyseisen direktiivin 14 artiklan 3 kohdassa, jota sovelletaan, jos tietoyhteiskunnan palvelun tarjoaminen käsittää palvelun vastaanottajan toimittamien tietojen tallentamisen, säädetään seuraavaa: ”Tämä artikla ei vaikuta tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen mahdollisuuteen vaatia jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmän mukaisesti palvelun tarjoajaa lopettamaan tai estämään väärinkäytökset, eikä se myöskään vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vahvistaa menettelyjä, joita sovelletaan tietojen poistamiseen tai niihin pääsyn estämiseen.”
- 12 Kyseisen direktiivin johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”Tämän direktiivin tavoitteena on luoda oikeudelliset puitteet, joiden avulla varmistetaan tietoyhteiskunnan palvelujen vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä, eikä yhdenmukaistaa rikosoikeuden alaa sellaisenaan.” Sen johdanto-osan 45 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”Välittäjinä toimivien palvelun tarjoajien vastuun rajoitukset, jotka on vahvistettu tässä direktiivissä, eivät vaikuta mahdollisuuteen määrätä erilaisia kieltoja ja velvoitteita. Näitä voivat olla erityisesti tuomioistuimen tai hallintoviranomaisten antamat määräykset, joissa vaaditaan väärinkäytösten lopettamista tai niiden ehkäisemistä, mukaan lukien laittomien tietojen poistaminen tai niihin pääsyn estäminen.” Direktiivin johdanto-osan 48 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vaatia, että palvelun tarjoajat, jotka säilyttävät tarjoamiensa palvelujen vastaanottajien antamia tietoja, täyttävät tietyyntyyppisten laittomien toimien selville saamista ja ehkäisemistä varten tarvittavan, kansallisessa lainsäädännössä määriteltävän huolenpitovelvoitteen, jonka noudattamista heiltä voidaan kohtuudella odottaa.”
- 13 Unionin tuomioistuin totesi 9.11.2023 antamassaan tuomiossa Google Ireland Limited, Meta Platforms Ireland Limited ja Tik Tok Technology Limited v. Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) (C-376/22, 42–44 kohta), että ”direktiivi 2000/31 perustuu – – alkuperäjäsenvaltiossa suoritettavaa valvontaa ja vastavuoroista tunnustamista koskevien periaatteiden soveltamiselle, joten kyseisen direktiivin 2 artiklan h alakohdassa määritellyllä yhteensovitettulla alalla tietoyhteiskunnan palveluja säännellään ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, johon kyseisten palvelujen tarjoajat ovat sijoittautuneet”, ja päätteli tästä, että ”niinpä yhtäältä kunkin jäsenvaltion on tietoyhteiskunnan palvelujen alkuperäjäsenvaltiona säänneltävä kyseisiä palveluja ja turvattava näin direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan i alakohdassa mainitut yleisen edun mukaiset tavoitteet” ja että ”toisaalta kunkin jäsenvaltion on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen mukaisesti tietoyhteiskunnan palvelujen vastaanottajajäsenvaltiona pidättäydyttävä rajoittamasta kyseisten palvelujen vapaata liikkuvuutta edellyttämällä sääntämiensä, yhteensovitettuun alaan

kuuluvien lisävelvoitteiden noudattamista”. Näistä syistä unionin tuomioistuin katsoi, että ”direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että tiettyä yleisesti kuvailtua tietoyhteiskunnan palvelujen ryhmää koskevat yleiset ja abstraktit toimenpiteet, joita sovelletaan erotuksetta kaikkiin kyseisen ryhmän palvelujen tarjoajiin, eivät kuulu kyseisessä säännöksessä tarkoitetun tietyn tietoyhteiskunnan palvelun osalta toteutettavan toimenpiteen käsitteen alaan”.

- 14 Kantajina olevat yhtiöt väittävät ensinnäkin, että riidanalaisen asetuksen säännökset ja 30.7.2020 annetun lain säännökset, jotka ne myös riitauttavat pätemättömyysväitteellä, ovat direktiivin 2000/31/EY tavoitteiden vastaisia, koska niissä otetaan käyttöön menettely, jonka tarkoituksena on mahdollistaa se, että hallintoviranomainen voi vaatia henkilöä, jonka toiminta muodostuu verkkoviestintäpalvelun tarjoamisesta, lopettamaan rikoksen.
- 15 Tästä on kuitenkin todettava, että siltä osin kuin riidanalaisissa säännöksissä säädetään menettelystä, jonka mukaan hallintoviranomainen voi vaatia tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajia lopettamaan rikkomisen ja saattaa väitetyt laiminlyönnit tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos sen kehotusta ei noudateta, niissä itsessään ei säädetä mistään kyseessä olevan velvoitteen asiasisältöä koskevasta säännöstä. Näin ollen ei voida katsoa, että niillä loukataan tältä osin direktiivillä 2000/31/EY ”yhteensovitettuun alaan” liittyvistä syistä tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen vapautta, koska – kuten edellä 11 ja 12 kohdassa esitetyistä sanamuodoista ilmenee – kyseinen direktiivi ei vaikuta tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen mahdollisuuteen vaatia jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmän mukaisesti palvelun tarjoajaa lopettamaan tai estämään väärinkäytökset. Kantajina olevat yhtiöt eivät voi siksi väittää perustellusti, että riidanalaiset säännökset ovat lainvastaisia siltä osin kuin niissä säädetään järjestelystä, jonka avulla hallintoviranomainen voi vaatia palveluntarjoajaa lopettamaan väärinkäytökset, koska ne ovat direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan tavoitteiden vastaisia.
- 16 Toiseksi kantajina olevat yhtiöt väittävät kuitenkin lisäksi, ettei riidanalaisissa säännöksissä säädetä pelkästään menettelystä, jonka avulla hallintoviranomainen voi määrätä palveluntarjoajan lopettamaan väärinkäytökset, vaan että kun otetaan huomioon kyseessä olevan rikoksen sisältö, jota täsmennettiin lisäämällä rikoslain 227–24 §:ään edellä 2 kohdassa mainitut 30.7.2020 annetun lain säännökset, riidanalaisilla säännöksillä on myös se vaikutus, että niissä velvoitetaan muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin sijoittautuneet palveluntarjoajat ottamaan käyttöön teknisiä ratkaisuja, joilla estetään alaikäisten pääsy niiden levittämään sisältöön. Tältä osin direktiivin 2000/31/EY tavoitteiden vastaisuutta koskevaan kanneperusteeseen annettava vastaus riippuu direktiivin sanamuodon, sellaisena kuin unionin tuomioistuin on tulkinnut sitä edellä 13 kohdassa mainitussa tuomiossaan, perusteella [päättösosassa esitettyihin] kysymyksiin annettavasta vastauksesta [– –]:

[– –] [Toistetaan päättösosassa esitetyt kysymykset.]

- 17 Näillä kysymyksillä on ratkaiseva merkitys Conseil d'État'n käsiteltävänä olevan asian ratkaisun kannalta. Niihin liittyy vakavia vaikeuksia. Asia on näin ollen saatettava unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan nojalla, ja kanteiden käsittelyä on lykättävä, kunnes unionin tuomioistuin on antanut ratkaisunsa.

TEKEE SEURAAVAN VÄLIPÄÄTÖKSEN:

1 artikla: Osez le féminisme-, Mouvement du Nid- ja Les effronté-E-S -yhdistysten väliintulot hyväksytään.

2 artikla: Webgroup Czech Republic- ja NKL Associates s.r.o. -yhtiöiden nostamien kanteiden käsittelyä lykätään, kunnes unionin tuomioistuin on ratkaissut seuraavat kysymykset:

a) Onko ensinnäkin katsottava, että rikosoikeuden säännökset, erityisesti yleiset ja abstraktit säännökset, joissa tietyt menettelytavat määritellään rangaistaviksi teoiksi, joiden perusteella voidaan panna vireille rikosoikeudellinen menettely, kuuluvat 8.6.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/31/EY ”yhteensovitetuun alaan”, jos niitä voidaan soveltaa sekä tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajan että minkä tahansa muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön käyttäytymiseen, vai onko katsottava, että koska direktiivin ainoana tarkoituksena on yhdenmukaistaa tiettyjä tällaisia palveluja koskevia oikeudellisia näkökohtia yhdenmukaistamatta rikosoikeuden alaa sellaisenaan ja koska siinä säädetään ainoastaan palveluihin sovellettavista vaatimuksista, tällaisia rikosoikeudellisia säännöksiä ei voida pitää vaatimuksina, joita sovelletaan kyseisellä direktiivillä ”yhteensovitetuun alaan” kuuluvien tietoyhteiskunnan palvelujen saatavuuteen ja tällaisten palvelujen tarjoamiseen liittyvään toimintaan? Kuuluvatko erityisesti rikosoikeudelliset säännökset, joiden tarkoituksena on varmistaa alaikäisten suojelu, tähän ”yhteensovitetuun alaan”?

b) Onko katsottava, että verkkoviestintäpalvelujen tarjoajien velvoittaminen ottamaan käyttöön ratkaisuja, joiden tarkoituksena on estää alaikäisten pääsy niiden levittämiin pornografisiin sisältöihin, kuuluu direktiivillä 2000/31/EY – jolla yhdenmukaistetaan ainoastaan tiettyjä kyseisten palvelujen oikeudellisia näkökohtia – ”yhteensovitetuun alaan”, kun taas silloin, kun tämä velvoite koskee tietoyhteiskunnan palvelun tarjoamiseen liittyvää toimintaa, siltä osin kuin se koskee palvelun tarjoajan käyttäytymistä tai palvelun laatua tai sisältöä, se ei kuitenkaan koske palvelun tarjoajien sijoittautumista, kaupallista viestintää, sähköisessä muodossa tehtäviä sopimuksia, välittäjien vastuuta koskevaa järjestelmää, käytännesääntöjä, tuomioistuinten ulkopuolella tapahtuvaa riitojen ratkaisemista, oikeussuojakeinoja ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä eikä siten mitään niistä asioista, joita säännellään II luvun yhdenmukaistamissäännöksillä?

c) Jos edellisiin kysymyksiin vastataan myöntävästi, miten on sovitettava yhteen direktiivistä 2000/31/EY johtuvat vaatimukset ja vaatimukset, jotka johtuvat perusoikeuksien suojelusta Euroopan unionissa, erityisesti Euroopan

unionin perusoikeuskirjan 1 ja 24 artiklassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklassa taattujen ihmisarvon ja lapsen edun ensisijaisen huomioon ottamisen suojaamisesta, kun näiden oikeuksien tehokasta suojaa ei ilmeisesti voida varmistaa pelkästään toteuttamalla yksittäisiä toimenpiteitä tietyn palvelun osalta? Onko olemassa unionin oikeuden yleinen periaate, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat erityisesti kiireellisissä tapauksissa toteuttaa tietyn palveluntarjoajien ryhmän osalta toimenpiteitä, joita alaikäisten suojeleminen heidän ihmisarvonsa ja koskemattomuutensa loukkaamiselta edellyttää – myös silloin, kun nämä toimenpiteet ovat yleisiä ja abstrakteja – ja poiketa tarvittaessa direktiivin 2000/31/EY soveltamisalaan kuuluvien palveluntarjoajien osalta direktiivissä säädetyistä periaatteista, jonka mukaan niiden kotivaltion on säänneltävä näitä palveluja?

[– –]

[Menettelyyn liittyviä tietoja]